From: "10.2.e" <10.2.e@gmail.com>
Sent: Thu, 6 May 2021 12:30:52 +0100
To: "10.2.e" <10.2.e@amsterdam.nl>; "Heer, Carolien de" <10.2.e@amsterdam.nl>
Subject: Peuts/voetbalkooi (verbeterde versie)

Beste 10.2.e

Omdat het proces, zoals jij dat noemt, een kant op lijkt te gaan die in het geheel niet strookt met de conclusies en aanbevelingen in het geluidsrapport en een en ander bij mij een aantal vragen heeft opgeroepen heb ik gisteren contact opgenomen met de firma Peutz.

Ik heb gesproken met de 10.2.e die mij verzekerde dat Peutz nog steeds voor de volle honderd procent achter hun conclusies staat. Wel zei hij dat hen gevraagd is expliciet naar mogelijkheden te kijken met geluidsabsorberend materiaal. Overigens bespeurde ik bij de 10.2.e ongemak mij te woord te staan. Kennelijk is het niet de bedoeling dat bewoners (of zelfs een lid van de bewonerscommissie) inhoudelijke vragen stellen over het rapport. Aangezien wij direct belanghebbenden zijn vind ik dit een vreemde gang van zaken.

Jij vindt dat Peutz buiten hun boekje gaat door in de conclusie te schrijven dat een welstandcommissie niet akkoord zal gaan met het aanbrengen van grote hoeveelheden geluidsabsorberend materiaal op de gevels. De focus op de welstandscommissie is echter een afleidingsmanoeuvre en in dit verband niet het belangrijkst. Het leidt namelijk af van het feit dat Peutz aangeeft dat een groot deel van de buurt beplakt zal moeten worden met geluidsabsorberend materiaal om de geluidsoverlast enigszins te verminderen. Daarnaast schrijft Peutz dat het absorberende materiaal heel goed onderhouden moet worden omdat het anders zijn geluiddempende werking verliest.
Wie is er verantwoordelijk voor dat onderhoud: Stadsdeel West of Stadgenoot?
Wie garandeert ons dat met wij met dat geluidsabsorberend materiaal op de gevels in de zomer op onze balkons en in onze tuinen kunnen zitten? Dat wij onze ramen en deuren kunnen openzetten als het warm is? Of gewoon eenvoudigweg onze ventilatieroosters voor frisse luchttoevoer kunnen openen zonder meteen in de herrie te zitten?
Hoe gaan onze woonblokken eruit zien?
Wat gaat dat kosten?
En de vraag die mij het meest bezighoudt: waarom zet jij alles op alles om hier met geluidsabsorberend materiaal te gaan werken in plaats van naar meer doeltreffender en structurele oplossingen te zoeken? Toch niet omdat de bewoners uit de Nicolaas Beetsstraat dat de beste oplossing vinden? Net zoals zij het in 2014 een prima idee vonden dat een voetbalkooi van 200 m2 op amper zes meter van ons woonblok is geplaatst omdat ze wél willen dat hun kinderen lekker kunnen voetballen maar ze zelf de kooi niet vanuit hun woningen willen zien. Iets met lusten en lasten. Zoals het er naar uitziet wordt dit een herhaling van 2014: jullie geven een groep mensen die hier niet wonen en niet dagelijks met de geluidsoverlast geconfronteerd worden volledige zeggenschap over hoe de openbare ruimte rondom onze woningen naar hun believen ingericht moet worden. Sociale woningbouw (of zoals jij zegt: armoedzaaiers) versus koop. Dat heet sociale discriminatie.

Naast de vraag over het geluidsabsorberend materiaal heb ik Peutz ook gevraagd naar hun argumentatie achter de conclusie over de voetbalkooi. Hoewel zij in eerste instantie concluderen dat 'maximale reductie zal worden verkregen door de voetbalkooi te verwijderen' wordt diezelfde alinea beëindigd met de zin 'Bovendien lijkt het verwijderen van de voetbalkooi vooralsnog geen reële optie'. Volgens 10.2.e had Peutz dit er geheel op eigen initiatief ingezet. Vanaf het begin hebben wij dit niet geloofd.
Het antwoord hierop bevestigde ons vermoeden: de laatste zin is er in gezet omdat het Stadsdeel had aangegeven dat het standaard gemeentebeleid is dat voetbalkooien nooit worden verwijderd.

En dan vallen alle puzzelstukjes ineens in elkaar. Het is me nu duidelijk waarom ik in 2020 op een doorsnee overlastmelding ineens het curieuze antwoord 'Deze voetbalkooi zal nooit worden verwijderd of verplaatst' kreeg.
Ook het feit dat jij vrijwel meteen het dagelijks bestuur hebt geadviseerd het voornemen van Fenna Ulichki niet om te zetten in een besluit past precies in dat plaatje. Als het überhaupt ooit écht de bedoeling is geweest ons van de voetbalkooi te verlossen. Iedere suggestie of plan van onze kant, of het nu verwijderen, verplaatsen of verkleinen en afsluitbaar maken is wordt zonder enig steekhoudend argument van de hand gewezen. 'Dat kan niet' 'Heel veel mensen gaan heel veel tegenstand bieden'.
Je weet inmiddels wat ik hiervan vind: bestuurlijke lafheid. En bovendien laat het pijnlijk duidelijk zien dat in deze zogenaamde linkse stad de ene burger de andere niet is.

Ik ben zelf links, kom uit een streng academisch links milieu en weet dat dit beleid niet echt links te noemen is.

Ik zal het nogmaals zeggen: pal aan een voetbalkooi van 200 m2 staat op nog geen zes meter afstand een woning van 42 m2. De bewoonster zit al jarenlang met haar gordijnen dicht omdat de voetbalkooi bijna in haar woonkamer staat. Binnenshuis draagt zij vaak een noise cancelling koptelefoon. Als zij iets van de overlast zegt wordt ze door de ouders uitgescholden en door de kinderen getreiterd. Er is tegen haar ramen gespuugd, er zijn eieren tegenaan gegooid en haar schutting is ingetrapt. Toen zij twee jaar geleden ten einde raad op eigen kosten geluidwerend glas in haar woning heeft laten plaatsen was er vanuit het Stadsdeel geen greintje empathie en werd er niets gedaan om haar in de kosten tegemoet te komen. Alleen de ijskoude mededeling dat hieraan niet begonnen kon worden.
In de woning boven haar woont een jonge man met een progressieve spierziekte die rust nodig heeft en heel veel last heeft van de herrie uit de voetbalkooi.
En verder wonen er mensen wier woongenot volledig verziekt wordt door de geluidsoverlast. Want ook in de rest van het Postzegelpark is erg veel geluidsoverlast en daar wordt niet eens over gesproken.
10.2.e van de GGD Amsterdam schrijft in zijn rapport over de effecten van geluidsoverlast op de gezondheid dat juist de stadsmens die de hele dag bloot staat aan geluiden, in de woning recht heeft op rust. Dat wordt ons dus niet gegund. In het rapport valt ook te lezen dat aanhoudende geluidsoverlast kan leiden tot stress, hoge bloeddruk, depressie en hartklachten. Daar stellen jullie een groep bewoners die pal aan het postzegelpark wonen willens en wetens aan bloot.

Persoonlijk ben ik vijf jaar met jullie in overleg geweest en jullie hebben vijf jaar lang stelselmatig geweigerd de klachten serieus te nemen en hebben waar mogelijk zand in de motor gegooid om het proces zoveel mogelijk te vertragen. Dat is de reden dat wij tot op de dag van vandaag helemaal niets hebben bereikt. En niet, zoals jij zo onsympathiek suggereerde, omdat het mij blijkbaar niet gelukt is het probleem goed te verwoorden. Wat ik wel kan stellen is dat ik brieven en stukken gestuurd heb aan ambtenaren die duidelijk veel problemen hebben met begrijpend lezen.
Ter vergelijking: in de tweede helft van de jaren 80 ben ik betrokken geweest bij de opzet van een wooncomplex in een gekraakte meubelfabriek in Den Haag. Het overleg met de gemeente kostte ons 2,5 jaar maar nu staat er een prachtig complex met woningen, ateliers en winkelruimte.
Vijf jaar overleg met de gemeente Amsterdam levert je alleen maar frustratie op.

Er wordt nu alleen naar oplossingen gezocht die niet structureel zijn en alleen maar werken als kleine doekjes voor het bloeden. Beide partijen zouden pijn gaan lijden zei jij aan het begin. Alhoewel dat natuurlijk een rare opmerking is omdat een partij, de bewoners, hier al jarenlang pijn lijdt en juist van die pijn verlost zou moeten worden. Bovendien is het een flagrante leugen. Want als alleen gekeken wordt naar een oplossing met geluidsabsorberend materiaal (en misschien een klein dakje op de voetbalkooi) en verder alles gewoon lekker bij het oude blijft dan lijden de gebruikers geen centje pijn. Jij hebt zelf toegegeven dat de druk op dit kleine stukje stad, in de dichtstbevolkte wijk van Nederland, alleen maar toe zal nemen. Er is totale onwil bij het Stadsdeel te bespeuren om ons daadwerkelijk van de geluidsoverlast af te helpen: dit moet en zal het bruisende middelpunt van Oud-West blijven. Dat een groep bewoners daar letterlijk kapot aan gaat wordt blijkbaar gezien als collateral damage.
Daarom laten wij jullie weten dat wij niet akkoord zullen gaan met oplossingen waarin de voetbalkooi niet is meegenomen. En dan gaat het niet om een schuin dakje op de kooi, maar structurele veranderingen. Er zijn in de buurt voldoende plekken waar de kooi veel minder overlast veroorzaakt dan hier pal tegen onze gevel.
Er is hier al meer dan tien jaar overlast en wij eisen dat het Stadsdeel daar een structurele oplossing voor zoekt.
Zo niet, dan overwegen wij een gang naar de rechter. Wij weten inmiddels door navraag bij een familielid die advocaat is dat wij met de gegevens uit het WOB-verzoek, het geluidsrapport en de jarenlange correspondentie over dit onderwerp een heel sterke zaak hebben.

Groet,
10.2.e